

عنوان مقاله:

بررسی مزیت نسبی محصولات کشاورزی ایران

محل انتشار:

اولین همایش ملی توسعه پایدار کشاورزی و محیط زیست سالم (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مریم اسدیان - دانشجوی کارشناسی ارشد توسعه روستایی دانشگاه گیلان

زهرا امیری - استادیار و عضو هیئت علمی گروه توسعه روستایی دانشگاه گیلان

محمدحسین منہاج - استادیار و عضو هیئت علمی گروه توسعه روستایی دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

توسعه اقتصادی دیگر یک مقوله داخلی نیست و هیچ کشوری نمیتواند به تنهایی با اتکا به منابع و نیروهای درونی به توسعه دست یابد. بخش کشاورزی در اقتصاد ایران به لحاظ دارا بودن قابلیتها و ظرفیتهای بسیار زیاد تولید از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. تکیه بر بخش کشاورزی و توسعه و گسترش صادرات این بخش میتواند زمینه مناسبی را برای حضور این کشور در بازارهای جهانی و استفاده از مزایای آن فراهم آورد. بپتربید، با توسعه کمی و کیفی صادرات غیر نفتی، کشور ایران از اتکا به صادرات محدودی از کالاهای سنتی و نفتی رهایی خواهد یافت با توجه به مطالعه مروری صورت گرفته در این مقاله ایران در بخش کشاورزی در فرایند الحاق به سازمان تجارت جهانی دارای مزیت نسبی است و محصولات باغی ایران در بازار جهانی قادر به رقابت با مشابه خارجی است اما به دلیل محدودیتها و موانع اساسی، از جمله نبود توسعه پایدار، کمبود سرمایه‌گذاری، عدم تعادل در رابطه مبادله بین بخشهای اقتصادی و انتقال کمکها و یارانههای مورد نیاز این بخش به بخشهای فاقد مزیت نسبی و ... از ظرفیت موثر استفاده نمیشود بهطوریکه با رفع این موانع میتوان ظرفیتهای تولید را افزایش داد و گامی در جهت خوداتکایی و توسعه صادرات و حضور در بازارهای جهانی فراهم آورد

کلمات کلیدی:

مزیت نسبی، محصولات کشاورزی، تجارت جهانی، اقتصاد، توسعه، صادرات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/191041>

